

СОЦИАЛНИ И ВЪЗПИТАТЕЛНИ АСПЕКТИ НА НАКАЗАНИЕТО. СЪДЕБНА ПРАКТИКА НА УКРАИНСКИЯ СЪД ЗА РАЗШИРЯВАНЕ НА ВЪЗПИТАТЕЛНОТО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ПРОБАЦИОННИТЕ МЕРКИ С ПРЕДПИСВАНЕ НА ЧЕТЕНЕ НА ЛИТЕРАТУРНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ

„... с четенето на такива произведения децата създават у себе си образи на прекрасното, на най-доброто, което ще носят през целия си живот. И ако човек е бил лишен от такава красота в детството си, е необходимо днес да бъде компенсиран с тази знания, защото става дума за духовното развитие на човека, за любов към ближния и зачитане на правото на собственост.“

Публикуваме съдебен акт на Малиновския районен съд – гр. Одеса, с който спрямо двама млади пълнолетни (19-годишен и 23-годишен), осъдени за извършена кражба, е приложена пробационна мярка с възпитателен характер в изпитателния срок на наказание лишаване от свобода с отложено изпълнение. Една от включените в изпитателния срок пробационни мерки предписва четене на четири произведения: „Приключенията на Том Сойер“ от Марк Твен; „Приключенията на Хъкълбери Фин“ от Марк Твен; „Белия зъб“ от Джек Лондон; стихотворението на Тарас Шевченко „Минават дни, минават нощи...“. Украинският съд приема, че двамата подсъдими, които са израснали в условията на социална занемареност и непълноценна родителска грижа, имат нужда от стимул да мислят, да опознават света и да не извършват обществено вредни действия. В решението се припомнят думите на А. Ф. Кони, че съдът в известен смисъл е училище за хората, от което освен възпитание за зачитане на закона трябва да се извлекат поуки за служене на истината и зачитането на човешкото достойнство. Украинският съд продължава по собствено убеждение тази мисъл, като посочва, че човешките ценности могат да бъдат култивирани и дори насърчавани чрез съдебни решения, които трябва да са строго необходими и разумно състрадателни. Подчертава, че е далеч от разбирането, че е възможно човек да се коригира само с помощта на наказанията, установени в наказателното право. Приема за очевидно, че коригирането е процес, който изисква не само продължително време и индивидуален подход, но и набор от определени социални и възпитателни мерки. Съдът подчертава, че ако към присъдата съдът подходи „механично“, насрещният резултат ще е съответен. За три от произведенията, предписани за четене, съдът изяснява, че ги е избрал от общообразователния курс по чужда литература за 5 клас, защото те са предназначени тъкмо за формиране у децата на всички добри, сърдечни и беззлобни чувства както към себе си, така и към света около тях и показват как хората могат да съжителстват дълги години не само без враждебност и омраза един към друг, но и с необходимото към правилата в обществото и към ценностите на живота уважение. Съдът обосновава, че именно с четенето на произведения като посочените децата

създават у себе си образи на прекрасното, на най-доброто, което ще носят през целия си живот. И ако човек е бил лишен от такава красота в детството си, какъвто е случаят на подсъдимите, е необходимо днес да бъде компенсиран с тази знания, защото става дума за духовното развитие на човека, за любов към ближния и зачитане на правото на собственост.

Представеният съдебен акт на украинския съд изяснява възможности за развитие и на българската съдебната практика по наказателни дела, доколкото съдържанието на обсъжданите в мотивите на присъдата правни институти е сходно в двете правни системи (в българската – чл. 67, ал. 1 и ал. 3 НК и чл. 42а, ал. 2, т. 4 НК). Прилагането на подходящи мерки за възпитателно въздействие (като възпитателни грижи или вид пробационна програма) при налагане на наказанието лишаване от свобода с отложено изпълнение съдържа значителен ресурс за разширяване на реалния ефект на наказанието върху съществени криминогенни фактори при извършителите на голяма част от най-разпространените престъпления (например – неграмотността, безработицата, липсата на професионална компетентност, болестната зависимост). Съдебна практика, която последователно и неотклонно засилва изискванията към ресоциализиращата функция на наказанието, ще бъде и мощен стимул за разширяване на съдържанието и разнообразието на социалните услуги, така че те да бъдат съобразени с действителните нужди на осъдените, пострадалите и местните общности и участието в тях да се превърне в ефективна превенция.

Категория на делото №

[521/4558/21](#)

Наказателни дела (от 1.01.2019 г.);

Престъпления против собствеността; Кражба.

Изпратено от съда: **20.10.2021 г.** Регистрирано: **21.10.2021 г.** Публикувано: **23.10.2021 г.**

Дата на влизане в сила: **22.11.2021 г.**

Номер на съдебното производство: **1-кп/521/1118/21**

Номер на досъдебното производство в ЕРДР (единен регистър на досъдебните разследвания – б. пр.) **12021161470000011**

Дело № 521/4558/21

Производство по дело № 1кп/521/1118/21

ПРИСЪДА
В ИМЕТО НА УКРАИНА

Въведение

гр. Одеса, Украйна

20 октомври 2021 година

Съдебно заседание на Малиновски районен съд – гр. Одеса, в състав:

Председателстващ съдия – Гарски О. В.

със секретар на съдебното заседание – Гаспарова Ж. А., на етап съдебно производство, разгледа наказателно производство № 1202116147000011 от 6.01.2021 г. относно:

ЛИЦЕ_1 (ИНФОРМАЦИЯ_1), родом от гр. Маразлиивка, Билгород – Днистровски район, Одеска област, гражданин на Украйна, неженен, със средно специално образование, неофициално работещ като общ работник, регистриран и живущ на адрес (АДРЕС_1), неосъждан, обвинен в извършване на криминално престъпление по чл. 15, част 3 и чл. 185, част 3 от Наказателния кодекс;

ЛИЦЕ 2. (ИНФОРМАЦИЯ_2), родом от Гончаривка, Билгород – Днистровски район, Одеска област, гражданин на Украйна, женен, има дете на издръжка, (ИНФОРМАЦИЯ_3), с незавършено средно образование, официално работещ като общ работник в СФГ „Колос“, живущ на адрес (АДРЕС_2), неосъждан, обвинен в извършване на криминално престъпление по чл. 15, част 3 и чл. 185, част 3 от Наказателния кодекс.

Страни по наказателното производство, които са участвали в производството:

от страна на обвинението: прокурор Кривсун А. И.

от страна на защитата: обвиняемите ЛИЦЕ_1, ЛИЦЕ_2; защитници – адвокатите Григорук Г. П. и Мелниченко В. В.

МОТИВИ

1. Формулировка на обвинението, което съдът прие за доказано

1.1. ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 на 6.01.2021 г., около 0,30 ч., действайки съвместно и умишлено след предварително сговаряне помежду си за извършване на кражба на чуждо имущество, влизат неправомерно на територията на паркинг за временно задържани моторни превозни средства № 3, находящ се в гр. Одеса, ул. „Тирасполско шосе”, бл. 31В, чрез преодоляване на оградата, приближават се до автомобила „ВАЗ 21043” с регистрационен НОМЕР_1, собственост на пострадалото ЛИЦЕ_3, и, преодолявайки препятствия, влизат в кабината на посочения автомобил, от който открадват автомобилен радиоприемник МР 3 марка „Shuttle“ модел „SUD-386 Deck\Red“ с дистанционно управление на стойност 377 гривни и 50 копейки, високоговорител за кола 26 „ASK WK\01“ на стойност 108 гривни и 80 копейки, два високоговорителя за кола „Haes A105“ на стойност 969 гривни и 65 копейки, скоростен лост с пластмасова дръжка на стойност 50 гривни и 91 копейки – общо имущество на стойност 1459 гривни и 95 копейки.

1.2. Освен това по същото време ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2, продължавайки противоправните си действия и действайки съвместно и умишлено след предварително сговаряне помежду си за извършване на кражба на чуждо имущество, незаконно пребивавайки на паркинга за временно задържане на транспортните средства № 3, находящ се в гр. Одеса, ул. „Тирасполско шосе“, бл. 31В, в който влизат, преодолявайки оградата, се приближават до автомобил „ГАЗ 3110“ „Волга“, собственост на пострадалото ЛИЦЕ_4, и, преодолявайки препятствия, влизат в кабината на посочения автомобил, от който открадват автомобилен радиоприемник МР 3, марка „Decker“, модел „MDR-121 BT“ с дистанционно управление към него на стойност 493 гривни и 75 копейки.

Горепосочените откраднати вещи (радиоприемници) ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 скрили в раниците си, но поради това, че били забелязани от охраната на паркинга за временно задържани моторни превозни средства № 3, захвърлили тези раници с откраднатото имущество и напуснали местопрестъплението.

След известно време ЛИЦЕ_1 се върнало на местопрестъплението – на паркинга, за да вземе оставените раници, но било задържано от сътрудници на полицията. С тези действия ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 по независещи от тяхната воля причини не са могли да доведат докрай престъпния си умисъл и не са предприели всички действия, които са смятали за необходими за довършване на престъплението. Със съвместните си действия ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 са извършили опит за кражба с възможност за причиняване на материална вреда на пострадалото ЛИЦЕ_3 на обща стойност 1455 гривни и 95 копейки, и на пострадалото ЛИЦЕ_4 – на стойност от 493 гривни и 75 копейки.

1.3. На основание чл. 15, част 3 и чл. 185, част 3 НК съдът квалифицира действията на обвиняемите ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 като кражба на чуждо имущество, извършена от група лица след предварително сговаряне и чрез проникване в чужда собственост.

2. Доказателства, потвърждаващи установените от съда обстоятелства

2.1. Подсъдимите ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 признават изцяло вината си за инкриминираното им деяние и потвърждават факта на кражбата на чуждо имущество. Подсъдимите свидетелстват, че на 6.01.2021 г., приблизително между 00:00 ч. и 01:00 ч., съвместно са решили да извършат кражба на чуждо имущество от територията на наказателен паркинг за задържане на моторни превозни средства. Пристигайки на местопрестъплението, те прескачат оградата и влизат в района на наказателния паркинг, избират две произволни превозни средства, които не са били заключени, и открадват радиоуредби, високоговорители и други вещи, които поставят в носените от тях раници. По време на кражбата ЛИЦЕ_2 включва фенерчето, което носел със себе си, тъй като навън било много тъмно. Охраната вижда светлината. Лицата се уплашват, хвърлят раниците си и избягват от местопрестъплението, като успяват да напуснат територията на наказателния паркинг. След това ЛИЦЕ_1 си спомня, че в една от раниците има документи за самоличност, поради което решава да се върне, където и бива задържан от полицията.

Обясненията на подсъдимите са в пълна корелация както помежду си, така и с изложените в обвинението обстоятелства. Искреността на подсъдимите не буди съмнение. Понастоящем и двамата подсъдими се разкайват за действията си.

2.2. Със съгласието на участниците в производството съдът намира за нецелесъобразно да разглежда доказателствата относно обстоятелствата на инкриминираното на обвиняемите ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 деяние, което никой не оспорва, и на основание част 3 на чл. 349 НПК се ограничава до разпит на обвиняемите и изследване на доказателствата за обстоятелствата, които имат значение за оценка на тежестта на престъплението, характеризират обвиняемите лица и отегчават или смекчават вината им. В същото време съдът си изясни, че подсъдимите правилно разбират обстоятелствата относно нецелесъобразността на изследването на доказателствата и потвърждават доброволността на своята позиция, като им разясни, че съгласно чл. 349, част 3 НПК в този случай те ще бъдат лишени от правото да обжалват тези обстоятелства по съдебен ред.

2.3. Пострадалите са надлежно уведомени за датата, часа и мястото на производството. Те са подали молба до съда за разглеждане на делото без тяхно участие. Материалните вреди са възстановени на пострадалите в пълен размер. Те предоставят на съда да реши въпроса за наказанието.

2.4. С оглед на това съдът постановява присъдата по специален ред, без да проверява каквито и да е доказателства за обстоятелствата, предвидени в § 1, 2, 3, част 1 на чл. 91 НПК.

3. Обстоятелства, които смекчават или отегчават вината на подсъдимите

3.1. Обстоятелства, смекчаващи вината на подсъдимите ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2, са: искрено разкаяние, оказване на активно съдействие при разкриване на престъплението.

3.2. По време на съдебния процес съдът не установи обстоятелства, отегчаващи вината на подсъдимите.

4. Мотиви за постановяване на присъдата

4.1. При постановяване на присъдата на подсъдимите ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 и установяване на степента на вината им за извършеното престъпление съдът преценява не само индивидуалното деяние на обвиняемите, но и личността на всеки един от тях поотделно – доколко те имат склонност към извършване на престъпни деяния. Освен това съдът отчита степента на тежестта на престъплението, характера, мотивите и обстоятелствата на престъплението, както и наличието на смекчаващи вината обстоятелства и липсата на отегчаващи вината обстоятелства. 4.2. Съдът установи, че ЛИЦЕ_1 е на 23 години, неженен, няма деца. Неосъждан. По време на процеса прокурорът не представя информация подсъдимият да е бил привлечан към административна отговорност. Той е израсъл в интернат, без родителите си, и не познава майка си, а баща му е живял своя живот, след като е създал ново семейство. През 2014 г. завършва общинската институция „Балтско специално общообразователно училище – интернат № 1, I-II степени”. През 2019 г. завършва Държавно учебно заведение „Старокозацки земеделски лицей” и придобива професия тракторист-машинист на земеделско производство категория А1, А2, В1; шлосер по ремонт на селскостопанска техника и оборудване; шофьор на моторни превозни средства категория „С“. В момента поддържа връзка с баща си, който не работи и се занимава само с домашното си стопанство. Получил е от окръжния съвет средства за закупуване на собствен дом като сирак. Съответно му е предоставена къща в селото на АДРЕС_1, където той живее. Лично ремонтира и строи къщата. Допълнително работи в селото като общ работник. Преди това не е имало осъждани лица в семейството му.

4.3. Обвиняемият ЛИЦЕ_2 е на 19 години. На 11.06.2021 г. встъпва брак с ЛИЦЕ_5, (ИНФОРМАЦИЯ)_4. Имат общо дете (ИНФОРМАЦИЯ)_3. Не е осъждан досега и не е привлечан към административна отговорност. Има незавършено средно образование. Не е учил, защото веднага е започнал работа. В момента работи като общ работник в СФГ „Колос” и изхранва семейството си. Израства в семейство с двама родители – майка и втори баща. Баща му умира, когато е на 6 години. Израства в семейство с трима по-малки братя, които в момента са в 4-ти клас. Преди това не е имало осъждани лица в семейството му.

4.4. Оценявайки поотделно личността на двамата подсъдими, съдът счита, че те не са общественоопасни лица, способни системно да извършват престъпления против собствеността. При разпита на обвиняемите в съдебното заседание съдът установи, че по своето развитие те всъщност са все още непълнолетни деца, макар да са на съответната възраст. Отговаряйки на въпросите на страните и съда, обвиняемият ЛИЦЕ_1 очевидно не разбира всички последици от евентуална наказателна отговорност за извършване на престъпление срещу собствеността. Като цяло двамата подсъдими имат празнота в знанията си относно имуществените отношения. И това не е изненадващо, тъй като за възпитанието и на двамата обвиняеми очевидно не е направено достатъчно. За това говори също така езикът им, конструкцията на

изреченията, бедният речник, създаването на сложни изречения, с които да изразят мислите си, или по-скоро невъзможност да ги изразят и дори да изградят сложно изречение наум. За определено детското, почти неразбираемо за възрастен човек поведение, свидетелстват също и обстоятелствата на престъплението, които показват, че кражбата, осъществена от обвиняемите, е извършена при наличието у тях на всички документи, удостоверяващи самоличността на всеки един от тях (паспорт и други документи). При това тези документи са били оставени в раница на местопрестъплението.

4.5. От показанията на ЛИЦЕ_1, който впрочем е инициатор на престъплението, се вижда, че престъплението е извършено единствено поради нужда от пари. Да, през това време той работи на строителна площадка на многоетажна сграда в Одеса. Плащани са му около 500 гривни на седмица. В края на седмицата той се обръща към бригадира си за пари и получава отговор, че няма да получи пари, защото бригадирът ги е изразходвал за свои нужди (платил е за жилището си). Трябвали са му поне 75 гривни, за да стигне до Билгород-Днистровски, където по това време селският съвет оформял документите за предоставения му апартамент. Съответно, след като не получил заплатата си, той решил да прибегне до кражба и предложил на приятеля си ЛИЦЕ_2 да извършат това престъпление.

4.6. На въпроса на председателя за естеството на образованието им, за осведомеността им относно литературата, чрез която, включително, човек става по-образован, ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 съобщават, че не четат почти нищо. По тематични въпроси за училищна литература обясниха, че не помнят нищо, а ЛИЦЕ_1 съобщи, че изобщо не обича да чете. Съдът заключава, че не по възраст, а по развитие тези лица са почти деца със свой ограничен вътрешен свят, със своите обиди и уязвими чувства. При определени житейски препятствия такъв човек без житейски опит, без критично мислене допуска съвсем тривиални действия, които по своето съдържание очевидно са общественоопасни.

4.7. При определяне на вида и размера на наказанието съдът, като взе предвид поотделно личността и на двамата подсъдими, твърде ограниченото им развитие и образование, неразбирането от тяхна страна на имуществените отношения и на човешките отношения, както и неразбирането на общочовешките ценности, които в това число се залагат от родителите на дете в детството, съдът счита за необходимо да наложи наказание с определени особености. Съдът намира, че наказанието лишаване от свобода и за двамата подсъдими е прекомерно тежко. То няма да съответства нито на извършеното престъпление, нито, поотделно взето, на личността на двамата обвиняеми. Санкцията съгласно разпоредбата, по която те са обвинени, обаче не предвижда друг вид наказание. Присъдата на съда, освен справедливостта като универсална ценност, трябва да носи на обществото и върховенство на закона. Съответно и на двамата подсъдими съдът налага предвиденото в разпоредбата наказание лишаване от свобода.

4.8. Същевременно съдът се съгласява със становището на прокурора и счита за необходимо да приложи чл. 75 НК и да отложи изгърпяването на наложеното

наказание с прилагане на пробационни мерки, тъй като счита, че поправянето им е възможно без изтърпяване на наказание лишаване от свобода, а чрез отлагане на изтърпяването му с прилагане на пробационни мерки в изпитателния срок. Съдът не е съгласен само с предложението от прокурора за тригодишен изпитателен срок, като счита, че ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 заслужават минимален изпитателен срок от една година. В случая съдът счита, че извършването на престъпление, макар и тежко според квалифициращите го белези (проникване в мястото на съхранение), но за първи път, без реални тежки последици, дава основание да се приложи минималния изпитателен срок. В продължение на една година лицето ще бъде под известен контрол на държавата и ще бъде в състояние на определен страх за всякакви последващи събития в живота. Поведението на такъв наблюдаван човек трябва да бъде по-уравновесено, по-сдържано, по-контролирано от това на обикновения човек, защото дори леко нарушение може да доведе до замяна на наказанието с ефективно изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Иначе казано, ЛИЦЕ_1 и ЛИЦЕ_2 заслужават минимален период на контрол от страна на държавата, тъй като преди това не са давали основание за недоверие.

4.9. При налагането на пробационни мерки съдът счита за необходимо да приложи разпоредбите на чл. 76 НК и да наложи определени задължения на подсъдимите.

4.10. Общеизвестно е, че наказанието на всяко лице се налага, като се вземат предвид индивидуалните обстоятелства, установени по време на процеса. Съдът е далеч от мисълта, че е възможно човек да се коригира само с помощта на наказанията, установени в наказателното право. Очевидно това е процес, който изисква не само продължително време и индивидуален подход, но и набор от определени социални и възпитателни мерки, които освен отмъщение от страна на държавата биха могли да носят и разумни човешки ценности. Ако обаче към присъдата се подходи механично, тогава резултатът от подобна съдебна работа ще бъде съответен.

4.11. Много точно е мнението на видния юрист, общественик и писател А.Ф. Кони: „... съдиите не трябва да забравят, че съдът в известен смисъл е училище за хората, от което освен зачитане на закона трябва да се извлекат поуки в служене на истината и зачитането на човешкото достойнство”. И макар да иде реч за съдебен процес, не може да не признаем, че всеки съд като система на правосъдие трябва да бъде пример за обществото за уважение към закона и човешките отношения въз основа на почтеност, справедливост, сдържаност, доверие, благоразумие, умереност. Като цяло човешките ценности трябва да бъдат култивирани и дори насърчавани чрез съдебни решения, които трябва да са строго необходими и разумно състрадателни.

4.12. Обобщавайки становището си за вида наказание с пробация, съдът счита, че на подсъдимите следва да бъде наложено допълнително, освен общите задължения, предвидени в част 1 на чл. 76 НК, и задължението, предвидено в т. 6 на част 3 на чл. 76 НК под формата на спазване на установени от съда изисквания за извършване на определени действия, които ще се състоят в четене на книги.

4.13. Защото според Ф. М. Достоевски, да се спре да се четат книги – означава да се спре да се мисли. Четенето на определени от съда произведения от страна на подсъдимите ще бъде за тях стимул да мислят и опознават света и да не извършват обществено вредни действия. Произведенията се определят от съда и се отнасят до детската литература (уроци по чужда литература от 5 клас), предназначени тъкмо за формиране у децата на всички добри, сърдечни и беззлобни чувства както към себе си, така и към света около тях. Освен това те показват как хората съжителстват дълги години не само без враждебност и омраза един към друг, но и с необходимото за обществото уважение както към ценностите на живота, така и към правилата, установени в обществото. Например в „Приключенията на Том Сойер” (1876) неговият автор Марк Твен много уместно, в допълнение към веселите приключения на едно забележително момче, показва какви универсални ценности съществуват в обществото: „всеки предмет, който ние притежаваме с цената на благороден, честен труд, ни изглежда по-сладък и по-мил” (Глава трета); „Без да го осъзнава, той е открил велик закон, който управлява действията на хората, а именно: за да може мъж или момче страстно да иска да има нещо, нека той постигне това нещо колкото се може по-трудно.“; „Работата е това, което сме длъжни да вършим...” (Глава втора).

4.14. Именно с помощта на такива произведения децата трябва да създават у себе си образи на прекрасното, на най-доброто, което ще носят през целия си живот. И ако човек е бил лишен от такава красота в детството си, днес е необходимо да бъде компенсиран с такива знания. Всъщност става дума за духовно развитие на човека, въпрос на любов към ближния и зачитане на правото на собственост.

4.15. Във всеки случай налагането на такъв вид задължения, като част от наказанието, трябва да бъде по-полезно и по-ефективно от всяко друго наказание, предвидено от наказателния закон.

4.16. Други произведения, които ще бъдат предназначени за четене, по мнение на съда също са свързани със самовъзпитание в духа на зачитане на установените в обществото правила и определяне на собствената роля в обществото.

5. Мотиви за вземане на други решения по въпроси, които съдът решава при постановяване на присъдата, и разпоредбите на закона, които са взети под внимание от съда.

5.1. Въпроса за отмяната на заповест за изземване на имущество съдът решава на основание чл. 174, част 4 НПК, според който съдът се произнася за отмяна на наложения заповест за изземване на имуществото с решението, с което приключва наказателният процес.

5.2. На основание чл. 118, 122, 126 НПК разноските по наказателното производство, свързани с привличане на вещи лица, следва да се възложат солидарно на обвиняемите.

5.3. На основание чл. 100, ал. 5, част 9 НПК веществените доказателства – автордио „Decker“ с дистанционно управление, автордио „Shuttle“ с дистанционно управление и метална ръкохватка на скоростната кутия, да се върнат на пострадалите

законни собственици – ЛИЦЕ_4 и ЛИЦЕ_3. На основание чл. 100, част 3 НПК компакт диск „MP4“, размер 635112 KB, да остане към материалите на наказателното производство. На основание чл. 100, част 9, § 1 НПК тъмносиня платнена раница с цип със строителни инструменти и тъмносиня платнена раница с цип да се отнемат като имущество, пригодено и използвано като средство на престъплението.

5.4. Предвид вида на наказанието и реда за неговото изтърпяване по отношение на подсъдимите не следва да се вземе мярка за неотклонение.

5.5. При постановяване на присъдата съдът се ръководи от чл. 370, 373, 374 НПК.

ДИСПОЗИТИВ

1.1. Признава ЛИЦЕ_1 за виновен в извършването на престъпление по чл. 15, част 3 и чл. 185, част 3 от Наказателния кодекс и го осъжда на лишаване от свобода за срок от 3 (три) години.

1.2. На основание чл. 75 от Наказателния кодекс освобождава ЛИЦЕ_1 от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода с изпитателен срок от 1 (една) година, като налага на ЛИЦЕ_1 задължения по чл. 76, ал. 1 и ал. 2, част 1, и ал. 6, част 3 от Наказателния кодекс, както следва:

= периодично да се явява за регистрация в пробационния орган;

= да информира пробационния орган за промяна на местожителството или местоработата си;

= да спазва изискванията на съда за извършване на определени действия, а именно – да прочете следните произведения: 1) Повестта (според други издания – роман) „Приключенията на Том Сойер“ от 1876 г. от Марк Твен; 2) Романа „Приключенията на Хъкълбери Фин“ от 1884 г., автор Марк Твен; 3) Приключенския роман (според други издания – роман) „Белия зъб“, 1906 г., автор Джек Лондон; 4) Стихотворението на Тарас Шевченко „Минават дни, минават нощи...“, 1845 г.

1.3. Признава ЛИЦЕ_2 за виновен в извършването на престъпление по чл. 15, част 3 и чл. 185, част 3 от Наказателния кодекс и го осъжда на лишаване от свобода за срок от 3 (три) години.

1.4. На основание чл. 75 от Наказателния кодекс освобождава ЛИЦЕ_2 от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода с изпитателен срок от 1 (една) година, като налага на ЛИЦЕ_2 задължения по чл. 76, ал. 1 и ал. 2, част 1 и ал. 6, част 3 от Наказателния кодекс, както следва:

= периодично да се явява за регистрация в пробационния орган;

= да информира пробационния орган за промяна на местожителството или местоработата си.

= да спазва изискванията на съда за извършване на определени действия, а именно – да прочете следните произведения: 1) Повестта (според други издания – роман) „Приключенията на Том Сойер“ от 1876 г. от Марк Твен; 2) Романа „Приключенията на Хъкълбери Фин“ от 1884 г., автор Марк Твен; 3) Приключенския роман (според други издания – роман) „Белия зъб“, 1906 г., автор Джек Лондон; 4) Стихотворението на Тарас Шевченко „Минават дни, минават нощи...“, 1845 г.

1.5. Изпитателният срок започва да тече от момента на обявяването на присъдата в съда.

1.6. Не взема мярка за неотклонение на подсъдимите до влизане на присъдата в сила.

1.7. Да се съберат от ЛИЦЕ_1 в полза на държавата процесуалните разходи за привличане на вещи лица в общ размер на 2942 (две хиляди деветстотин четиридесет и две) гривни.

1.8. Да се съберат от ЛИЦЕ_2 в полза на държавата процесуалните разходи за привличане на вещи лица в общ размер на 2942 (две хиляди деветстотин четиридесет и две) гривни.

1.9. Отменя запора на имуществото, наложен с решение на съдията по разследването от Малиновски районен съд – гр. Одеса от 11.01.2021 г. върху: 1) Тъмно-синя платнена раница с цип със строителни инструменти; тъмносиня платнена раница с цип; 2) Автомобилен радиоприемник „Decker“ с дистанционно управление; 3) Автомобилен радиоприемник „Shutle“ с дистанционно управление.

1.10. Отменя забраната, наложена с решение на съдията по разследването, за разпореждане и ползване на посоченото имущество.

1.11. Веществени доказателства в наказателното производство: 1) автомобилен радиоприемник „Decker“ с дистанционно управление – да се върне на законния собственик – пострадалото ЛИЦЕ_4; 2) автомобилен радиоприемник „Shutle“ с дистанционно управление и метална дръжка за лоста на скоростната кутия – да се върне на законния собственик – пострадалото ЛИЦЕ_3; 3) Компактдиск „MP4“, размер 635112 KB – да остане към материалите на наказателното производство; 4) тъмносиня платнена раница с цип със строителни инструменти и тъмносиня платнена раница с цип – да се конфискуват.

1.12. Присъдата на първоинстанционния съд влиза в сила след изтичане на срока за обжалване, установен от Наказателно-процесуалния кодекс на Украйна, ако не бъде подадена жалба.

1.13. Присъдата подлежи на обжалване в тридесетдневен срок от датата на обнародването ѝ. За задържано лице срокът за обжалване тече от момента на връчване на препис от съдебния акт.

1.14. Съдебното решение на първоинстанционния съд не може да се обжалва въз основа на отричане на обстоятелства, които не са били оспорени от никого по време на процеса и чието разглеждане е било обявено за нецелесъобразно от съда на основание чл. 349, част 3 от Наказателно-процесуалния кодекс на Украйна.

1.15. Препис от присъдата се връчва на подсъдимия и прокурора веднага след произнасянето ѝ и се изпраща на участника в съдебното производство, който не е присъствал в съдебното заседание не по-късно от следващия ден след произнасянето.

С Ъ Д И Я: О. В. Гарский

[1] **А. Ф. Кони.** Збірник творів, т. 4, с. 541, Видавництво „Юридична література” М. 1967, „Моральні засади у кримінальному процесі. Загальні риси судової етики“ С. 66.

Превод от украински език: Олена Коцева.